

Vila omoži svojo hčer s kraljičem.

(Slovenska narodna po Valjavcu.)

Bil je nekdam kralj. Imel je tri sinove. Dva sta bila nespametna a tretji moder. Kadar dorasejo, dá oče vsakemu denarja in jim reče, naj gredó po svetu in kupijo vsak šopek cvetic, kdor prinese najlepši šopek, ta dobi kraljestvo. Sinovi idejo od doma. Na samem, na nekem mostu, planeta nespametna sinova nad modrega in mu vzameta denarje, češ, da bi si kupila lepša šopka. Nespametna otideta, a modri ostane na mostu; debele solze so mu kapale z lica, ker ni imel denarjev.

Pride Vila in vpraša žalostnega mladeniča, zakaj se joče. On jej pové, da sta mu vzela brata denarje in šla kupovat šopkov, da bi dobila kraljestvo od očeta.

Vila se ga usmili, povabi ga na svoj dom in mu da šopek takó krasnih cvetic, da ni lepših na svetu.

Vesel gre modri domóv. Prideta tudi brata. Ali šopek modrega je bil najlepši.

Tedaj reče oče: „Pojdite zopet po svetu, kupite si vsak po jeden prstan. Kdor prinese najlepšega, ta bode kralj.“ Dá jim denarja in sinovi otidejo.

Kadar pridejo zopet na most, vzameta nespametna modremu denarje in gresta kupovat prstanov.

S solznimi očmi ostane modri na mostu. Kam bi šel kupovat prstana, ker nima denarja.

Zopet pride Vila. On jej pové, kaka nesreča ga je zadela. Vila ga pelje na svoj dom in mu podari prstan, da mu na vsem svetu ni bilo para.

Mladenič se lepo zahvali in gre domóv.

Kadar prideta brata s svojima prstanoma, bil je prstan modrega najlepši.

Oče pohvali modrega in reče sinovom: „Pojdite po svetu in poiščite si nevest. Kdor pripelje najlepšo, temu bodi kraljestvo.“

Z mnogim denarjem v žepu otidejo bratje. Na mostu pa planeta nespametna nad modrega, otepeta ga in mu vzameta denar. Huda sta bila, da je prinesel on najlepši šopek in najlepši prstan.

Žalosten ostane modri na mostu. Kako bi si iskal neveste brez denarja.

Pride Vila, poizvé od njega nesrečo, povabi ga na svoj dom in mu dá svojo hčer za nevesto. Bila je deklica krasna in lepa, da se je moralo skrivati solnce pred njo.

Brata sta dolgo iskala nevest po svetu. Najdeta si bogatih in lepih nevest; v srebrnih kočijah, z dvanajstimi konji ju pripeljeta domóv. Mislila sta vže: „Sedaj bodemo videli, čigavo bode kraljestvo!“

Na jedenkrat pa pridrdra kočija pred kraljev dvor. Vse priteče gledat, kdo se pelje. Bil je modri sin. V zlatej kočiji je sedel poleg svoje neveste; nevesta se je blestela kakor samo solnce, štiri in dvajset konj je bilo vpreženih.

Tudi tretjič je zmagal modri sin, zatorej je njemu izročil kralj svoje kraljestvo. Kmalu so imeli veselo poroko. Vse se je veselilo novega kralja in se čudilo prekrasnej nevesti.

Fr. H.